

Békeharang.

Kiadóhivatal: VII., Rottenbiller utca 35.

Előfizetési díj egész évre: csak 50 fillér.

A konferencia után.

Hetekkel, sőt hónapokkal a konferencia előtt azért imádkoztunk, hogy e fontos gyűléseken Isten Lelke uralkodjon. Minő nagy következménnyel is bír egy-egy konferenciái határozat! Az idén csakugyan megemlíthetünk néhány határozatot, mely alkalmas lesz arra, hogy missziókat előmozdítsa. Különösen örömmel üdvözöljük az új munkásokat. Minden egyes új munkás a misszió kiterjedését, megerősödését jelenti. Ki ne örülne pedig Istenországa megnagyobbodásának? Hiszen naponta imádkozunk érte: „Jöjjön el a te országod!”

A konferencia egyik nevezetes határozata a vasárnapra vonatkozik. A mi népünk ugyanis nem igen törődik a vasárnappal. Nem gondolnak az emberek arra, hogy e napot Isten azért adta nekünk, hogy lelkünkre is gondoljunk. Hat napon át dolgozunk és csaknem kizárólag földi dolgokkal vagyunk elfoglalva, de vasárnapon viszont csak a mennyeiekkel volna szabad foglalkoznunk. Igen ám, de nálunk nagyon kevesen vannak azok, akik ezt figyelembe vennék. Így most a konferencia kimondta, hogy egyházunkban felelősségteljes állásban nem lehet olyan ember, aki a vasárnapot meg nem szenteli. Ennek rövid időn belül kétféle következménye lesz észlelhető. Egyrészt az egyház hivatalaiban csakis példás életű egyének lesznek, másrészt a törekvők fel fognak buzdulni e határozat következtében, minden tekintetben szakítani a világgal és bűnnel, hogy az egyházban tisztiséget is viselhessenek.

Említésre méltó a konferencia ama határozata, mely elrendeli, hogy a „Békeharang” újévtől kezdődőleg havonta kétszer jelenjen meg. Így a missziói munkánkban nagyobb segítségünkre lesz a „Békeharang”. Manapság igen nagy értéke van az irodalomnak és ezért a kedves olvasónak csak ajánlhatjuk, hogy a „Békeharang”-ot minél szélesebb körben ajánlja, terjessze. Utánzásra méltó némelyek ama szokása, hogy több példányra fizetnek elő és ismerőseik és rokonaik körében szétosztják azokat. Bárcsak e kis lapocska sok-sok házba és szívbe békességet vinne!

Az új konferenciái év megkezdődött. Legyünk mindnyájan helyünkön és tegye meg

mindenki kötelességét! Bizva remélhetjük, hogy hűségünket és hitünket Isten gazdagon meg fogja áldani, úgy hogy látni fogjuk, mint szaporodnak gyülekezeteink naponta, az üdvözülőkkel.

Az osztrák és magyar missziói konferencia ezévi ülése.

Budapest székesfőváros volt az idén évi konferenciánk üléseinek helye. Szept. 10.-én este nyolc órakor jöttünk össze először. Jelen voltak Dr. Nuelsen püspök és a misszió területéről az összes prédikátorok, ezenkívül számos helybeli és vidéki vendég. Funk testvérünk, a budapesti gyülekezet lelkesze nyitotta meg az összejövetelt. Ének és ima után üdvözölte az egybegyűlt közönséget. A 118. Zsoltár 24–26. verseit olvassa és magyarázza. E napot is az Úr rendelte és sok okunk van az örvendezésre. De annak tudatában kell lennünk, hogy most is az Úr segédelmén fog műlni minden és ezért tőle kérjük a jó előmenetelt. A konferencia egész ideje alatt gondoljunk arra, hogy az Úr házából valók vagyunk és az egyrészt biztosít minket Isten áldásáról, másrészt megadja egész ténykedésünknek irányát.

Ez áldásos beszéd után a gyülekezet vegyes kara szép üdvözlő éneket adott elő. Erre Reidt Károly a gyülekezet nevében üdvözölte néhány egyszerű, szíves szóval az egybegyűlt vendégsereget. Most a gyülekezet énekelt egy verset, mire Dr. Melle szuperintendens megköszöni a szíves üdvözlőt. „Nagy és fontos munkánk van” ügymond, „vajha megismernénk mindnyájan e nagy munka fontosságát és szükségességét. Erősebb hitre van szükségünk. Olyan hitre, mint Pálé volt, aki hitével meggyőzte nemcsak Rómát, hanem az egész világot. Feladatunk nehéz, de érdemes egész erőnket megoldására fordítani.”

E buzdító beszéd után a gyülekezet énekelt ismét és erre Dr. Nuelsen püspök állt fel szólásra. Már külseje is elárulja magas hivatását. Az átlagosnál jóval magasabb termete, erős, de kellemes mély hangja szinte külsőleg is eleve alkalmassá tesz nehéz és

nagy teletöltséggel járó tisztségére. Azon néhány pillanatot, mely rendelkezésére áll, felhasználja a szíves üdvözlés megköszönésére. Ezután rátér a missziói munka fontosságának vázolására. Az elmúlt időről és az örökévalóságról, az életről és az üdvösségről van szó. Számra nézve még kevesen vagyunk e két nagy birodalomban, de a nagy metodista egyháznak egy részét alkotjuk. Mi nem valami különös hitágazatot vagy formát tartunk lényegesnek, hanem az embereket Istennel élő közösségbe akarjuk hozni. A mi egyházunk, a nép egyháza. Minden egyes tagnak egyforma jogai és kötelességei vannak.

Közös ének és imával a konferencia megnyitó estélye véget ért.

Csütörtök d. e. 9 órakor a püspök Úrvacsorát osztott. Jún. 17. részét olvassa és magyarázza a szent kegyelmiszer intézése előtt. Az egész jelenvolt gyülekezet az Úr asztalához járul.

Kb. 10 óra volt, mikor a konferencia hivatalos ülése megkezdődött. A következő rendes tagok voltak jelen: Melle Ottó, Wienből; Bargmann Henrik, Grácból; Jakob János, Verbászról; Funk Márton, Budapestről; Riedinger Pál, Szenttamásról, Pratsch Alfonz, Wienből. Dardi Felix Triestből, betegsége miatt távol maradt. Megjelent ezenkívül: Mann Henrik, próbatag Wienből. A konferencián, mint kiküldöttek megjelentek: Sommer J. J. Délmetországból és Wunderlich E. Északmetországból. A konferencián résztvettek a misszióban alkalmazott segédprédikátorok: Kuszi M., Sebele Gy. és Weninger. A konferencia elnöke Dr. Nuelsen, főjegyzője Bargmann és segédjegyzője Mann. Az elnök egymásután intézi a konferenciához a szokásos kérdéseket, amelyek az egyházrendszerben elő vannak írva. A hivatalos ülés déli 12 óráig tartott. Egy órakor közös ebéd volt. Délután a különböző bizottságok végezték fontos munkájukat. Esténként egy-egy előadást tartottak, melyekről a következőkben emlékezünk meg.

Csütörtökön este 8 órakor a gyülekezet termében Dr. Melle tartott előadást az amerikai útról. Csak néhány hete hogy hazatért. Kb. félévig időzött az újvilágban és most benyomásairól számolt be röviden.

Beszédét a természeti szépségek felmlítésével kezdte meg. Ha Amerikáról beszélünk, nem igen szoktunk erről az oldalról megemlékezni, pedig ezen a téren is sok szépet láthatni e csodálatos országban. Maga a lakosság páratlan. A legkülönbözőbb népek összeolvadásából új nép keletkezett és ez az amerikai. Érdekes nép; nagy nép; független nép. Minden amerikai egy király.

E nép életre való és gyakorlati; ha valamit jónak, szépnek és alkalmasnak talál, úgy megveszi, bevezeti és nem törődik azzal, hogy a világ mit szól hozzá. Az amerikai mindent tud. A vállalkozási kedve elpusztíthatatlan. Valósággal fiatal embernek lehet mondani minden egyes amerikait.

Amerikában nincs államegyház. Az állam nem törődik az egyházzal. Az egyház vállalkozásaihoz nem járul hozzá. Ha az egyház valamit véghez akar vinni, ám tegye, ha van pénze és ereje hozzá.

A metodista egyház Amerikában a legnagyobb protestáns egyház. Hatalma és befolyása nagy. Számtalan temploma van 2000 ülőhellyel és vasárnapi iskolája 2500 gyermekkel. Egy-egy nagyobb városban 150—200 metodista templom van. És ezek az épületek mind szépek és nagyok.

Sokan mondják Európában, hogy a lelki élet Amerikában hanyatlak. Hát ez nem áll. A munka serényen folyik, már pedig ahol nincs lelki élet, ott alszik is minden.

A világban egyik nemzet sem tökéletes magában. Egyik kiegészíti a másikat. Egyik tanul a másiktól. Együtt fejtik ki és oldják meg nagy feladatukat. Az amerikai nép vezet ma a misszióban. A mindig nagyobb méretűvé fejlődő diákegyesület megalapítója és főintézője Dr. Mott János amerikai metodista lelkész. Az amerikai Európában is megtalálható és ez a magyar ember. A magyar is hisz magában és vállalkozó, buzgó nép. A misszióban ma még csak próbálkozik, de elkövetkezik az idő, amikor vezetni fog az evangéliumi munkában.

Péntek este a régi országház üléstermében Dr. Nuelsen püspök tartott nagyszabású beszédet a „Metodizmus és a szociális kérdések“ címen. Beszédét azzal kezdte, hogy a metodizmus Európában még kicsi. Sokan, még a műveltek között is nem tudják, hogy a metodizmus tulajdonképpen micsoda. Vannak akik azt hiszik, hogy néhány tudatlan ember csoportját képezik, mások meg titokzatos szektának tartják. Pedig a metodizmus a világ egyik legnagyobb protestáns egyháza, híveinek száma 35 millió. Számos egyetemével, collegiumával, gimnáziumával és más iskoláival a kultúra fejlesztésében vezető szerepet visz.

A metodizmus röviden: komolyan vett kereszténység, tehát vallásos mozgalom. Nem valami különös dogmát vagy külső formát hangsúlyoz, hanem az életben meg akarja valósítani Krisztus tanait. Az életet akarja reformálni. A hit metodista tanítás szerint az életnek Istennel való összeköttetése. Ezt bizonyítják az általános szabályok, melyeket még 1742-ben Wesley állított össze és ame-

lyek mind e mai napig érvényben vannak. A metodizmus küzd az egyenlőségért. Ez egyházban nincs személyválogatás. Szegény és milliomos egymás mellett állnak egyforma jogokban. Ezen együttműködés eredménye a kölcsönös megértés, ami ismét az erő gyarapodását vonja maga után. A metodizmus fáradozik az általános műveltség emelésén. Számos egyeteme és iskolája a nép számára nyitva állanak. A metodizmus befolyásának köszönhető, hogy éppen az angolul beszélő népek nem vallás-ellenesek, hanem általában határozottan vallásosak. Innen van az angol és amerikai nép általános fölénye a többi nemzetek felett. Manapság az angol Parlamentben 25–30 metodista képviselő van, akik a népjólét emelésén fáradoznak.

A metodizmus munkája kiterjeszkedik mindenre. A szociális ténykedése óriási arányokat öltött. Templomait felhasználja napközben szegény munkások menhelyéül. Este mindenféle előadások útján műveli a nép legalsóbb osztályát is. Nem csoda tehát ha mindenfelé észlelhető, hogy a metodizmussal rend, tisztaság és műveltség költözik be az emberek otthonába. Az előadás végén ama meggyőződésének adott kifejezést a nagytudású püspök, hogy az evangélium ereje fogja lassankint áthatni a népek összes rétegeit és amily arányban ez véghez megy, éppen úgy növekedik a boldogság és megelégedés az emberekben és az emberek körül.

Szombaton délután a Svábhegyre rándult ki az egész társaság. Ily kirándulás felüdíti a testet és lelket egyaránt. A gyönyörű budai hegyek megnyerték a számos külföldi vendég tetszését is.

Vasárnap d. e. 10 órakor a püspök tartott áldásos prédikációt 1. kor. 1, 23. versről elmélkedvén. A mi prédikációnk középpontja mindig Krisztus. Egyrészt a keresztfeszített, másrészt az élő Krisztus. Ő a világ üdve és minden embernek külön egyénileg Megváltója és Üdvözítője. A prédikáció után lelkészavatás volt. Az idén Jakob János verbászi prédikátort avatta fel a püspök, néhány vén segédlete mellett vénné. A metodista egyházban kétféle avatás van. Az első a diakonussá, a második a vénné avatás. A vének mindennemű egyházi tényeket önállóan szabad végezni, nevezetesen esketni, keresztelni és Úrvacsorát osztani.

Vasárnap d. u. 4 órakor a régi országház üléstermében énekes istentisztelet volt. Volt vegyes és férfikar, volt beszéd és szóló-ének. Bár e sok száz embert befogadó terem nem telt meg egészen, mégis néhány száz hallgatója volt e szép és áldásos előadásoknak.

Este következett a konferencia befejező része. Néhány prédikátor, életéből beszélt el valamit, majd pedig a püspök néhány bátorító szó után felolvasta az elhelyezési jegyzéket, mire ének ima és az áldás mondásával a konferencia véget ért. Áldja meg az Isten az Ő szolgáit és gyülekezeteiket az új konferencia évből.

Az osztrák és magyar missziói konferencia prédikátorainak és kerületeiknek jegyzéke az 1913–1914. évre.

Dr. Melle F. H. Otto, szuperintendens.
Budapest: Funk Márton.
Grác: Bargmann Henrik.
Kula: Kuszli Márk*.
Szenttamás—Óbecse: Mann N. Henrik és Sebele György*.
Triest: Dardi Felix és segédje.
Ujvidék: Riedinger Pál.
Verbász: Jakob János és Weninger*.
Wien I. és II.: Melle F. H. Otto, Pratsch Alfons és Hahn.

A »Békeharang« szerkesztője: Jakob János.

Az »Evangelist« szerkesztője: Melle F. H. Otto.

*) Segéd prédikátor.

Hírek.

A budapesti gyülekezetünk *leány otthon* akar alapítani. Ennek célja leendő, a fővárosba érkező vidéki leányoknak menedéket nyújtani. Ezen igazán nemes munkát mindenkinek szives figyelmébe ajánljuk.

A »Békeharang«-ot f. é. márciusi számától kezdődőleg a szeptemberi számig Jakob János, mint helyettes szerkesztette. Az évi konferencia erre vonatkozólag is változást hozott. Ugyanis püspöki kinevezés útján a »Békeharang« felelős szerkesztőjévé Jakob János lett.

A »Békeharang« újévig havonta jelenik meg, mint eddig. 1914. Január elsejétől kezdődőleg, minden hó elsején és 15.-én fog megjelenni. Előfizetési ára 1 kor. lesz. Már most felkérjük a szives olvasót arra, hogy ismerősei körében ajánlja e lapot és gyűjtson előfizetőket. Aki már most előfizet az új évre, a még megjelenő ez idei számokat teljesen ingyen kapja.

Az évi konferencia jövő évben Wienben tartja meg üléseit. A konferencia idejét csak a tél folyamán állapítja meg az Amerikában üléselő püspöki konferencia.

Nem tudok a bibliában hinni mert tudományosan képzett ember vagyok.

Egy este segítéim arra kértek, hogy beszéljek egy úrral aki magát istentagadónak vallja.

Megkérdeztem: „Ön istentagadó?” „Igenis az vagyok”. Nem mondaná meg nekem, hogy mi által lett istentagadóvá? Ő ezt válaszolta: „Tudományosan képzett ember vagyok és úgy látom, hogy a biblia a tudománnyal ellenkezik”. Erre azt kérdeztem tőle, hogy a tudománynak melyik ágával foglalkozik különösen. „A kémiával foglalkozom”. „Hallott Ön már Henry Clark Maxwellről?” „Nem, még nem.”

Megérttettem vele, hogy még nem lehet nagyon jártas a kémiában, ha még Maxwellről sem hallott semmit és azt mondottam neki, hogy Maxwell dacára annak, hogy kiváló tudós ember, mégis meggyőződésből hívő keresztény. Azután azt kérdeztem tőle, hogy James D. Danaról a nagy geologusról, hallott-e már valamint. Ő igenel válaszolt, nyilván azért, mert mérgeledött és nem akart tudatlanak tűnni; bár kételkedtem az ő igenjében, mégis így szóltam hozzá: „Hát jó, Ön bizonyosan tudni fogja hogy Dana J. D. ennek az országnak egyik legkiválóbb tudósa volt. Szerencsém volt öt személyesen ismerni és saját szájából hallottam, hogy már azért is hiszi, hogy a biblia Isten Igéje mert, a bibliának az első része csodálatosan egyezik a legújabb felfedezésekkel”. Azután így szóltam hozzá: hogy ha ilyen embereknek, kik a tudósok között oly előkelő helyet foglaltak el, nem esett nehezükre a bibliát Isten Igéjének tekinteni, akkor nem illik Önnek sem,

aki csak most kezd el a tudománnyal foglalkozni, hogy a bibliának tekintélyét megvesse.
Dr. Torrey.

Hívő természettudósok tanúsága.

Némely körökben azon téves vélemény van elterjedve, hogy mérvadó természettudósok nem ragaszkodnak a kereszténységhez. Ez mindenesetre onnan jön, mert a hitetlen férfiak kijelentéseit sokkal inkább kikürtölik a világba, mint a jámbor tudósok tanúságteteleit. Egy lapban a következő nyilatkozatokat olvassuk. Oersted fizikus így szól: „A kereszténység hatása a világra, legnagyobb bizonyossága isteni erejének.” Bischoff G. kémikus, a kémiai földtan megalapítója ezt mondja: „Nem szigorú kutatásokból, nem a megfigyelés és kísérlet útján meritettek a „Genezis” halhatatlan írói. Isteni sugalmazás vezette őket az igazságra.” Birt fizikus: „Vagy oly mély tapasztalata volt a tudományokban Mózesnek, mint jelen századunknak, vagy Istentől ihletett volt.” Lyell, a nagy geologus, Darwin egyik barátja, ezt jegyzi meg: „Bármily irányban végezzük is kutatásainkat, mindenütt megtaláljuk egy teremtő értelem működését, annak gondviselését, hatalmát és bölcsességét.” Müdler, jeles csillagász: „Igazi természettudós, nem lehet istentagadó.” Heer, a nagy botanikus így kiált fel: „Féltudomány Istentől elvezet, alapos tudomány Istenhez vezet”. Schleiden, a botanikai sejttan megalapítója, kijelentése: „Épen az igazi és egzakt természetbúvár nem lehet soha a jelenlegi értelemben vett materialistává, a lélek, a szabadság, az istenség tagadójává.” Pasteur, a hírneves kémikus így szól: „Munkám mellett a laboratóriumban imádkozom.”

Methodista gyülekezetek tartatnak:

Budapesten, VII., Rottenbiller utca 35.: Vasárnap d. e. 10 és d. u. 5 órákor. kedden és csütörtök este 8 órákor.

VI., Petneházy utca 25. (Angyalföld): vasárnap és szerdán este 8 órákor.

Bácsfeketehegy, Petőfi utca 486.: Csütörtökön este 1/8 órákor.

Csurog: Vasárnap d. u. 3 és Szombat este 1/2 órákor.

Kiskér: Vasárnap d. u. 2 és Szerdán este 8 órákor.

Kucora: Vasárnap d. u. 3 és Péntek este 8 órákor.

Kula: Péntek este 8 órákor.

Obecse, Mező utca 64.: Vasárnap d. u. 3 és Péntek este 1/8 órákor.

Ókér: Szerda este 8 órákor.

Ósöv: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Palánka, Szt. István utca 125: Kedden este 8 órákor

Szeghegy: Vasárnap d. e. 1/2 9, d. u. 2 és este 1/2 8 órákor; Kedden este 1/2 8 órákor.

Szenttamás: Vasárnap d. e. 1/2 10 és este 1/2 8 órákor. Szerda és Csütörtök este 1/2 8 órákor.

Tiszakálmánfalva: Vasárnap d. e. 9 és este 1/2 7 órákor; Szerdán este 7 órákor.

Újszivác: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Újverbász, Rákóczi F. út 496: Vasárnap d. e. 1/2 10 és este 8 órákor; Szerdán este 8 órákor.

Újvidék: Jendherceg utca 5.: Vasárnap d. e. 10 és este 1/2 8 órákor; Csütörtök este 8 órákor.

Kiadja a „Keresztény könyvesház k. f. szö.” Budapest, VII., ker. Rottenbiller-utca 35. szám.

Felülső szerkesztő: Jakob János, Újverbász. Bács-megye.

Nyomatott Boros György könyvnyomdájában Újverbászon.